

Ljungbygdens horn och pipa uti
fogde hammarn, som är på
Korregården, Skeland buros de
neder till Prästgården och blefvo
derstädes efter som en och annan
dithom, som hade om hornet hört
berättas, och det buse ville, Rykttet
om bemalte horn och pipa kom
också för Jälmarskalcken Gustaf
Korn, som då lög i Jielkinge.
Nån lät fordra hornet med pipan
till sig, och efter ingen torde
nuka till hans begäran, så vordt
det och jändt till Jielkinge, dock
med hos fogad Ödmjuka bön: att
efter några dagar hornet med pipan
mätte komma till gårdens igen.
Sådant lofvades, men som Jälm.
marskalcken, Gustaf Korn igunom

allehande sort, som om natten
hördt uti hans hammar, ingen
rolighet till någon sömn, och efter
han för öfrigt icke fant sig öfver-
lig, kunde han icke begripa, hvar
af ordeligheten om natten honom
påkorn; jäsom man då föll på
de tankar att sådant igunom spi-
keris och annat vordt skedd, och när
gra deruppå rådde Jälmarskalcken
att han mätte horbet ifrån sig för-
de, så vordt Jälmarskalcken till
siknes sedan han hade eftertänkt
hvad honom om hornet vor berätt-
tat, och dermed hade jmfört, när
gra omständigheter, som han der-
hos tyktes sig hafva bemärkt,
att sånda hornet och pipan till
deras rättta ställe tillbaka i-